

וקבל היהודים את החלו לעשות

באיור בדרך אפשר

(מדרייתו של משה שהוא האומר בדברים אלה, "אשר אני בקרבו")
נמצא שמדובר באמצאות הרגלי, המדריגת הנחותה, בני ישראל, זוכים אלה
שם בבחינת ידין, משה רבינו, להארה והמשכה אלוקות נעלית, אגדי.
וזויה קללות המעללה של בני ישראל שבעזם בגלוות, ובפרט
בדרא דעקבתא דמשיחא,
הדור של עקבות המשיח, היינו הדור
הכי אחרון, הכי קרוב לסופו של הגולות,
בחינת הרגל, אפילו ביחס לדווות
קדומים שבהם בני ישראל היו
במדריגת יותר נעלית (בח' גוף)
ובבחינת ידין שזו דוקא בגלות
ודוקא בדורות האחזרונים ממש
ישנים יותר העלמות והסתירים
על עניין אלוקות ורדייפות
שמקשוט על לימוד תורה וקיום מצוות
כראו וכו', הבה ודקא אז
מתגללה יותר ענן המיסירות
גופש, שנינו דביקות והמסורת
לאלוקות למללה מהתחייב על פי
הscal וההיגין שזו ענן
הקשרו עם וובע מתחן אמונה
ביה שלמעלה מהשכל²¹, לא
הבנה והשגה כז' ²² וככפי²³
שוראים במוחש שם מי שלא שיכים
להבנה והשגה באלוות מוסרים את
נפש על שמירות התורה והמצוות
וככו, הבה ודקא אז מתגללה יותר ענן המיסירות
אפילו במסירות נפש. וככפי
שמקבר הרבי הרי"ץ במאמר²⁴
דיבורו המחליל יקל היהודים הנכו,
שעיקר ענן האמונה
דensusות ישראל טמאים בה
היא במדריגת סובב כל
עלמין, במדריגת האלוקות הבלתי
מוגבלת שמאירה בעולמות באופן
כל רמוך' כאור היסוכב' מלמעלה
ואינו חorder בפנימיות דמללא כל עלמין בשונה מהאו האלקי המוגבל
המחלב בשמיות העולמות והנכרים וימלא' אותו (כמו הנשמה
ההממלאת את הגוף ומחלבשת בכל אחד מאברי הגוף בהתאם לעניינו
ומהותו) והאו הממלא זהו בבחינת השגה את האור הזה הנברים
מסוגלים להבין ולהשיג (בפנימיות בטבעה של השגה שלילית הדבר
חוור בתוכן האדם) וההשגה היא ברווח ומוחשית יותר לאילו רואה
כו, ולבכן לא שיק בזה קל-בק ענן האמונה, כי אם עיקר האמונה הוא
ומוחשי' כאילו רואה אין צורך באמונה כי מציאותו מוחשית ומהותו מוכנה

באיור בדרך אפשר

למעלה, בכיוול, וכמו שכתוב במגילת האמור בלילה והוא נדרה שנתה
הפלך¹⁸, ודרכו שהכוונה לכך שנדדה שנותו של הקדוש ברוך הוא, מלכו
של עולם, בכיוול ועל-ידי ריזה נתבטלה הגורה.
וכיון שבעזם הגורה היה אצל ענן מקירות-נפש, לבן
היה אז הענן דקבעל מהיהודים
את אשר החלו לעשות, 1 הגורה. וכיון שבעזם הגורה היה אצל ענן
שקיים מה שקבעו כבר 2 במדינת-תורה ומעתה מובן מודיע
היהודים את אשר החלו לעשות, 3 שקיים מה
דוקא בזמן הגולות, במצב וohan יורד,
ה הגיעו בני ישראל לקבל תורה
בשלמות, יותר מאשר בעת מתן תורה
והענן בזה, פמאמ'ר¹⁹ בענן ג'
החולקים הכללים שבגוף, ראש גוף
ורגל, שאף-על-פי שהרגל הוא המדריגת היותר
והענן בזה, פמאמ'ר²⁰ בענן ג'
פחתונה שבאדם, מפל-מקום יש יתרון ברגל
שמעיד ומגביה גם את הראש. ועל-ידי זה
בכללות ישראל, כמו שכוב²⁰ שיש מאות אלף
ולגلى העם אשר אני בקרבו, שיש מעלה
על פי שהרגל הוא הפיזיקה
היותר פחתונה שבאדם.
ולגلى העם אשר אני בקרבו, שהוא ענן
של משה). וזהו כלות המעללה שבעזם הגולות,
ולגלו שעל-ידי זה עשה אני בקרבו, שהוא ענן
הgilio דבחינת פתר (אנכי) בחקמה (מדריגת
הយתור פחתונה שבאדם.
ולגלו שעל-ידי זה עשה אני בקרבו, שהוא ענן
של מוח וחוות והחוות וחלי האברים
שלו הם יותר פשוטים מוגשים ו גם
פחות חינויים מלאה של שר חלי
הגוף ובמיוחד ביחס לראש מפל-
מקום יש יתרון ומעלה מוחות
ברגל ששמעיד ומגביה גם
את הראש ולמעשה הראש נחמק
מהשכל²¹, לא הבנה והשגה כז'²². וככפי
ושמקבר במאמר²³, שעיקר ענן האמונה
דensusות ישראל היא במדריגת סובב כל עלמין,
דמללא כל עלמין זהו בבחינת השגה
(בפנימיות) כאילו רואה כו', ולבכן לא שיק בזה
שכוב²⁰ בדבר מה בנו על שם
ישאל שעש מאות אלף רגלי
העם אשר אני בקרבו, הרי שהעם מכונה בשם רגלי שיש מעלה
מיוחדת במדריגת הרגל דensusת ישראל, רגלי העם, אפילו לגבי
סמלולו לקומה שלימה של דם ו גם
בhem שנה חולה כליה לשולש
הסוגים הללו של ראש, גוף ורגל כמו
שבבוב²⁰ בדבר מה בנו על שם
ישאל שעש מאות אלף רגלי
ועל-ידי זה בכללות ישראל
שם שלולו לקומה שלימה של דם ו גם
בhem שנה חולה כליה לשולש
הסוגים הללו של ראש, גוף ורגל כמו
שבבוב²⁰ בדבר מה בנו על שם
ישאל שעש מאות אלף רגלי
העם אשר אני בקרבו, הרי שהעם מכונה בשם רגלי שיש מעלה
מיוחדת במדריגת הרגל דensusת ישראל, רגלי העם, אפילו לגבי
סמלולו לקומה שלימה של דם ו גם
בhem שנה חולה כליה לשולש
הסוגים הללו של ראש, גוף ורגל כמו
שבבוב²⁰ בדבר מה בנו על שם
ישאל שעש מאות אלף רגלי
העם אשר אני בקרבו, שזו המשמעות הפנימית של הכלוב "אשר אני בקרבו"
הוא שבמי ישראל ישנו ענן הגליוי האלקי מדריגת גובהה ביחס
דבחינת פתר כהר עליון שלמעלה מספר הספרות העליונות כשם שכתבר
הוא מעל ראש האדם, ובבחינת הכתבר היא מהקב"ה בעצמו (הנדומו
ביבטיו אני שמשמעו אני בעצמי) בחקמה ספירת החכמה העליונה